

MYND: INNA TÖRNROOS

Føroyar á breddanum í svensku miðlum

Í SVENSKU MIÐLUNUM HEVUR SEINASTU VÍKUNA NÓGV VERIÐ AT FRÆTT UM FØROYAR OG FØROYSKAN FÓTBÓLT. ONKUR HEVUR SAMANBORIÐ KAJ LEO VIÐ ANGELU MERKEL, OG JÁKUP MIKKELSEN SIGUR EINASTAÐNI, AT TAÐ IKKI ER SO STÓRUR MUNUR MILLUM HANN OG MESSI, TÁ HANN LETUR SEG Í LANDSLIÐSTROYGGJUNA

FÓTBÓLTUR

Inna Törnroos
inna@sosialurin.fo

At svenska og føroyska landsliðið mótast á føroyskum heimavølli fríggjakvöldið, munnu tey flestu í Føroyum vita. Í Svøríki er eisini nógv tos um dystin, og nógvir kendir journalistar eru komnir til Føroya.

Ein teirra var at hoyra í svenska útvarpinum fyri nøkrum døgum síðani, har hann greiddi frá, at hann dagin aftaná skuldi vera saman við statsministeranum Kaj Leo Johannesen allan dagin. Starvsfelagi hansara spurdi hann tá, um hann mundi fara og fáa somu sømdir í Týsklandi og sleppa at vitja Angelu Merkel, tá Svøríki skal spæla móti Týsklandi.

Stór grein er eisini um málmannin Jákup Mikkelsen har hann greiðir frá,

hvussu stoltur hann er at umboða Føroyar, og at kenslan, tá Leo Messi letur seg í landsliðstroyggjuna, og tá hann ger tað, helst er tann sama.

Annars greina og meta blaðfólkini um, hvussu svenska liðið verður mannað, og hvussu venjarin Erik Hamrén hugsar, nú hann skal mæta føroyska landsliðnum.

So segði hon...

Eg havi møtt fimm fantastiska fittum dreingjum, sum eg uttan iva fari at hava samband við restina av lívinum.

Lillian Dalsgaard, sum hesa vikuna hevur verið at sæð í sjónvarpsrøðini *6 På Date* á TV3

KLUMMAN

Barbara Holm

At ferðast er at liva siga tey

Havi júst verið ein túr í Egyptalandi. Í mong Harrans ár havi eg havt eitt brennandi ynski um at ferðast langt burtur í okkurt fjar-skotið land, har mentanin er púra øðrvísi enn okkara, har fólkini hava øðrvísi virði, og mest umráðandi av øllum – har tað er spennandi!

Spennigurin – ikki júst nakað, sum føroyingar uppliva nógv av í gerandisdegnum. Ímillum hugnatúrarnar á Hvonn og innkeypstúrarnar í SMS hendir ikki so ótrúliga nógv. Vit hoyra okkurt nýtt í útvarpinum, ella vit frætta okkurt slaturkent frá vinkonunum – men annars hendir ikki tað heilt villa.

Og er tað ikki júst hetta, sum vit føroyingar altíð hava gramt okkum um? Tað er so keðiligt í Føroyum? Jú! Og tí fór eg til Egyptalands at ferðast – pakkaði kuffertið, og fór hugagóð út í tann stóra heim at uppliva okkurt spennandi!

Fyrsti dagurin í Egyptalandi var tó ikki so spennandi, sum eg hevði vónað. Tað visir seg, at í slíkum londum vera ferðafólkini stappað inn í púra avbyrgd øki, har tey als ikki fáa samband við tey lokalu – tey, sum hava tí øðrvísi mentanina.

Men tað skuldi næsti dagurin bøta um. Tá gekk leiðin púra inn í ein stórbý í Egyptalandi, har ein veruliga kundi merkja mentanina, merkja fólkini og hugburðin har.

Og tað var ræðandi! Spennandi – men ræðandi. Tað var ótrygt, ókent og rættiliga nervapirrandi at fáa at vita á hotellinum »be careful, a persons life is not of value here«. – Altso vóru boðini greið: Makka rætt, ella set lívið uppá spæl.

Tann túrurin út í býin vardi sera stutt. Eftir 40 minuttir var eg so bebbarædd, at eg setti nösina heim aftur móti tí avbyrgda hotellinum, sum hevði vápnaðar hermenn við dynnar. Og sjálvandi endaði eg við at rinda tað tríduplta fyri hýrubilinuttan orsök.

Vikan í Egyptalandi var alt tað, eg hungraði eftir. Hon var spennandi, lærurík og upplýsandi. Men samstundis vísti hesin túrur á eitt virði, sum vit føroyingar ofta taka fyri givið. Tryggleika!

Í teoriini er tað gott, tá ið okkurt spennandi hendir. Í filmunum sær tað altíð so lætt og sjarmerandi út. Men veruleikin er ein annar. Tá ið alt kemur til alt, er einki so týðningarmikið sum tryggleiki. At vita, at ein kann ganga púra ótarnaður eftir gøtunum, má vera tað, sum hevur allar størstan týðning.

Ímynda tær, um tú var álopin av seljarum, hvørjaferð tú fór oman á Vaglið? Ella um menn við maskinbyrsum stóðu við dynnar hjá SMS? Ella um tú visti, at tú fært at bliva snýttur, hvørjaferð tú fór í ein hýruvogn?

At koma aftur til Føroya var fantastiskt! Veðrið var keðiligt tann dagin, einki hendi í býnum í Havn tað kvöldið, og eingin visti nakran slatur at siga. Men, eg var trygg.